

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, AUGUST 24, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

KONCEM TEDNA

Aš vladni oddelek je zadnje čase ukrepal vse mogoče, da ustvaril prijaznejše odnose s Rusijo. Seve, v glavnem grem, da se odstoji Moskvo od Trilina. Pomožni državni tajnik Welles je imel dolge razgovore glede tega z ruskim poslankom Oumanskym. Kar je tem zabavnega je to, da je taki poslanek točno poročal o razgovorih nemškemu po-mištvu.

RZAVNI oddelek ameriške vlade je "moralno" prepričal, da je bila angleška ladja torpedirana po nemških torpedinikih. Uradno pa tega ne morejo tožiti nemške vlade za odškodnino. Kot znajo Nemci dolžili Angleže, so sami torpedirali ladjo, da vjet načeli proti Nemcem.

Vlade napeto čaka, kako se bo resilo vprašanje starih ameriških rušilcev, katere bi rada v Angliji in katere bi na-administracija rada dala. Nekateri so mnjenja, da predstnik lahko da, zame-ni ali proda rušilce, ne da bi dovolil kongres za to dovolje-vanje. Drugi pa pravijo, da mora dovoliti kongres. Nekatere so planili po vladu, če bi rušilce izročila, ali poskusila

Zed. države so v čudnem položaju, ko so se zvezale s Kanado, ki je v vojni

Washington, D. C. — Še nikoli nista se sestala predstnik Roosevelt in kanadski premier McKenzie King na posvetovanju za skupno obrambo obeh dežel in v petek je pa Roosevelt že imenoval člane v ameriško obrambeno komisijo. Ta komisija, obstoječa iz petih članov, bo z enakim številom kanadske komisije zavzema načrt za skupno obrambo obreza obeh dežel in kar se nadalje smatra za potrebo obojestranske obrambe.

Ta obrambna zveza med Zed. državami in Kanado je posebno značilna za Zed. države, ker so v tej vojni Zed. države neutralne, a Kanada je v vojni z Nemci.

Materi sedijo v žalni obleki pred senatno zbornico v molčič protest proti prisilni vojaški službi

Washington, D. C. — V čakalnici, ki je tik senatno zbornico, se je vasedo devet mater, ki imajo sine vojaški let. Vse so običajne v žalno obleko. Tam sedijo molče kot živa priča, da so ameriške materi proti temu, da bi se vpljavala v Zed. državah obvezna vojaška služba. Te materi so članice organizacije "Materi Zed. držav Amerike."

Izjavile so se, da bodo vsak dan tam sedeče, dokler senatna zbornica ne odglasuje glede predloga za obvezno vojaško službo. Šest od teh jih je iz Cleveland.

"Če bo senat ta predlog sprejet, so se odločno izjavile, "bo-

Profesor Perko bo govoril

Na jutrišnjem slovenskem katoliškem dnevu v Euclidu, bo govoril v angleščini Brother John Perko, S. M., ki je profesor angleščine na višji šoli v Mineola, N. J. Kot smo že poročali bo govoril v slovenščini pa Rev. Gabriel Rus. Torej bomo slišali tako zelo dobra govornika in samo ta dva govora bosta.

Pozdravi od morja

Iz Atlantic City pošilja vsem prijateljicam in znankam pozdrave "Acacia Club" oziroma sledenje članice: Ana Slapnik, Stella Zubukovec, Rose Pintar, Jenie Kepic, Emily Ahlin, Christine Zaletel, Jean Zoha, Edith Salomon.

Cena mesa se dviga

V zadnjih sedmih dneh se je cena prasičemu mesu na debelo že trikrat dvignila.

MATI UTOPILA SVOJA DVA OTROKA

Daton, O. — Ko je prišel Walter Weyrauch zvečer ob šestih

ga izdelka. To se trdi iz razloga, ker angleški tipi bombnikov ne morejo preleteti take daljave.

NEMČIJA je začela popravljati pokopališče ameriških vojakov iz svetovne vojne v bližini Belleau, ki so ga bile razbile nemške topovske krogle.

Takrat so Nemci zanikali, da bi njih krogle udarjale na ameriško pokopališče, ko so jih francoska poročila tega dolžila.

NAJNOVEJŠE VESTI

ATENE, Grška, 23. avg.—Poročila zatrjujejo, da so italijanske čete zasedle vse prelaze, ki vodijo iz Albanije v Grčijo. Zatrjuje se tudi, da je prišlo do streljanja med grškimi in italijanskimi četami. Pri ofotu Kreta krizarijo angleške bójne ladje, ki so pripravljene braniti otok, če bi ga hoteli zaseseti Italijani.

WASHINGTON, 23. avg.—Narodna obrambena komisija je izdelala načrt, da se privabi privatni kapital za izdelovanje orožja in municije. Po tem načrtu bi vlada za dobo petih let plačevala industrijem odškodnino za kapital, ki bi ga vložili za razširjenje svojih podjetij, kar bi bilo potrebno za izdelovanje vladnih naročil. Po preteklu petih let bi podjetniki vlad plačali nazaj to vsoto, če bi hoteli obdržati podjetje. Ako pa

ne, bi vse skupaj odstopili vladu za primerno odškodnino.

LONDON, 24. avg.—Nepotrijena poročila zatrjujejo, da so nemška letala danes ponovno spuščala parašutarje v industrijskem okraju Midlanda. Na ta kraj so nemška letala metalna tudi zažigalne in razstreljive bombe. Sinoči je pa neko samčato nemško letalo vrglo tri bombe na periferiji Londona. Danes zjutraj so angleški letalci bombardirali nemška topovska gnezda na francoskem obrežju. Iz Dovra, ki je angleško pristanišče samo 22 milj od francoskega obrežja, je zbežalo včeraj na tisoče ljudi, ker mesto obstreljujejo Nemci s težkimi topovi s francoskega obrežja.

Trotsky bi radi pokopali v New Yorku

Mexico City. — Ameriški pripadnik Leona Trotskya, znanega boljševika in revolucionarja, si na vse načine prizadeva, da bi se njegovo truplo prepeljalo v New York in tam pokopalo. Kot se sliši, bodo tozadovno dovoljenje bolj težko dobili.

Medtem pa mehiška policija nadaljuje s preiskavo glede atentata. Morilec Frank Jackson, je baje že izpovedal, da je bil agent ruske tajne policije. Jackson je imel ameriški državljanški papir, ki je leta 1938 in 1939 prišel v Mehiko.

Policija je prijela tudi neko Sylvijo Ageloff iz New Yorka, ki je svoje čase predstavila Jacksone Trotskemu. Zato sumijo, da je bila tudi ona v zaroti, da se Trotsky umori. Kmalu po napadu je prišla v stanovanje Trotskya, kjer jo je policija prijela. Toda dekle zanika, da bi kaj vedela o namernavatem atentatu.

Sylvia Ageloff je v službi pri newyorškem mestnem relifnem uradu in je imela zdaj dopust, da se je peljala v Mehiko. Leta 1930 je građivala na newyorški univerziteti.

Mrs. Traven v nesreči

Poznana in priljubljena Mrs. Ana Traven iz 11202 Revere Ave. je padla tako nesrečno po stopnicah v klet, da si je zlomila vratno kost in več reber. Nahaja se doma pod zdravniško oskrbo. Obiski so dovoljeni. Vsi želimo dobrì ženi skorajšnjega okrevanja.

Kongres je dal predsedniku pravico, da pokliče narodno gardo na vežbo

Vse najboljše!

Danes je sv. Jernej! Čestitamo k imendanu msgr. Ponikvarju, prijatelju Jerneja Knausa in vsem drugim, ki danes obhajajo svoj god. Meniševci pa obhajamo tudi god farnega zaščitnika. Jutri bodo romali iz kašč boljši kosi v lonec. To so zadnji kosi, ki so bili namenjeni za veliko noč, za košnjo za zeganjanje. Za božič bodo pa že novi.

Willkie je napadel vlado, da zvišuje relif samo ob času volitev

New York. — Wendell L. Willkie je obdolžil vladno administracijo, da je kršila Hatch postavo, ker da je izkorabljal vladni denar v namene, da se pridobi glasove. Rekel je, da je vlada zvišala število WPA delavcev v juliju na 90,000. Pozval je generalnega zveznega pravdnika Jacksona, da to stvar preišče.

Willkie je navedel število WPA delavcev od junija do oktobra vsako leto od 1933. Pri tem je čudno to in tudi zanimivo, je rekel Willkie, da se število WPA delavcev vedno zviša v letih volitev in vedno pada v nevolivnih letih.

Včeraj je bil Willkie na kosilu pri Rt. Rev. Francis J. Spellmanu, nadškofu newyorške katoliške nadškofije. Ko so ga potem vprašali, o čem sta z nadškofom govorila, je rekel, da je bil pogovor jako interesantan, več pa ni hotel povediti.

O pokojnem Nick Heraku

Po dvamesecni mučni bolezni je preminul v Mestni bolnišnici dobrot in splošno poznani Nick Herak, rodom Hrvat, stanovanec na 1034 E. 169. St. Star je bil še 42 let. V Ameriko je prišel, ko je bil star komaj 14 let. Tu-kaj se je potem izučil strojne mehanike. Pozneje se je pridružil brati Eliju, ki je vodil restavracijo na Broadwayu. Ko je brat Elij umrl, je Nick odpri svojo restavracijo v slovenski naselbini na vzhodni 78. cesti pod imenom Shop Lunch. Nick je bil priljubljen in rad je vse kam delal.

Godbeniki sv. Vida naj se zberejo ob pol ene popoldne pri šoli na Glass Ave. Peljal vabili Oblakov truk na prostor. Poleure zatem se bo ta truk ustavil na Holmes Ave. pri slovenski cerkvi, da pobere delavce še tam.

Godbeniki sv. Vida naj se zberejo ob pol ene popoldne pri šoli na Glass Ave., kjer jih bo naložil Oblakov truk. Godbeniki sv. Lovrenca bodo dobili navodila pa od kapelnika Mr. Bečaja glede vožnje.

Važno glede prireditve!

Vsi oni, ki boste pomagali pri kakem delu na katoliškem shodu utri popoldne, se zglasite ob enajstih dopoldne pred šolo sv. Vida na Glass Ave. Peljal vabili Oblakov truk na prostor. Pol ure zatem se bo ta truk ustavil na Holmes Ave. pri slovenski cerkvi, da pobere delavce še tam.

Godbeniki sv. Vida naj se zberejo ob pol ene popoldne pri šoli na Glass Ave., kjer jih bo naložil Oblakov truk. Godbeniki sv. Lovrenca bodo dobili navodila pa od kapelnika Mr. Bečaja glede vožnje.

Važno za Euclid

Oni, ki nimajo svojih vozil in

ki bi se radi jutri udeležili praznovanja katoliškega dneva v Brae Burns Gardens, 25000 Euclid Ave., se bodo lahko vozili z busom tja. Bus se bo ustavil na

sledečih krajih: Ob 2:15 na 237. cesti in Tracy, ob 2:30 na 222. cesti in Tracy, potem se bo ustavil pred cerkvijo sv. Kristine in na 220. cesti in Miller Ave. Zvez-

cerkev sv. Nikolaja na Superior Ave. in 36. cesta. Naj počiva v miru.

Na počitnice

Mr. in Mrs. Joe Cebular iz 15420 Lucknow Ave. sta se pod-

dala na dvotedenske počitnice v

Joliet in Chicago, Ill. Tam se

bosta ustavila pri sorodnikih in

prijateljih.

Mr. Roosevelt ima pravico poklicati 395,000 mož narodne garde na enoletno vojaško vežbo.

Roosevelt je naročil tudi kongresu, da v teku dveh tednov sprejme predlog za splošno vojaško vežbo.

Washington, D. C. 23. avg. — bo poklical k vežbi štiri divizije Kongres Zed. držav je dal danes narodne garde, nekako 55,000 predsedniku Rooseveltu polno mož. To bo okrog 15. septembra. Drugih 55,000 mož bo poklicano 15. oktobra, 65,000 na 15. novembra in 40,000 na 15. decembra. Tak je načrt vojnega oddelka vlade.

Predsednik Roosevelt je rekel, da je potreben vpeljati splošno obvezno vojaško vežbo takoj, da bo imela armada v teku enega leta lahko 1,200,000 pod orodjem. Omenil je tudi, da je na vsak način potreben, da se vpelje obvezna vojaška vežba, ker je na zadnjih manevrih v državi New York, kako so vojaki mehkužni. 15 milj marša jih je zdel skoraj do smerti, medtem ko evropske armade delajo po 30 milj pohoda na dan, pa se jim ne zdi nič posebnega.

Roosevelt je tudi rekel, da to nič ne dene, če nima armada za vojake dovolj spodnjega perila v veljavi do 30. junija 1942. Kakor hitro bo podpisal to postavo, prodajalnah v deželi, je rekel.

Nemci bodo s topovi obvladali ves Rokavski preliv

Berlin. — Nemci zatrjujejo, da so njih topovi na francoskem obrežju pripravljeni obstreljati angleško obrežje preko Rokavskega preliva, s čemer bi dobili Nemci popolno oblast nad morjem med Francijo in Anglijo. Nemci trdijo, da so pronašli, kako daleč nesejo ti topovi, vendar je to za enkrat še vojaska tajnost. Pred nekaj časom so trdili, da s temi topovi lahko obstreljajo prav na London, 90 milj daleč. Toda pokazali tega še niso.

Nemški viri tudi zatrjujejo, da so z minami popolnoma obdala angleško otočje in da si morajo trgovske ladje utirati proti skozi mine, ali pa čakati zunaj minskih polj, da pridejo ponje čolni, ki pobirajo mine iz morja.

Kar se tiče ameriške pomoči Angliji, pravijo Nemci, da jih to ne skrbijo, ker ameriška produkcija vojnega materiala ne more biti kaj prida izdatna pred letom 1942.

OTROCI SO IMELI TUKAJ SVOJ DAN

Sodni uradniki so včeraj izpraznili slasčičarno na 15619 St. Clair Ave. Vse, kar je bilo v slasčičarni, zalogo in opremo, ga ni mgla najti. Stvar je bila znesli na cesto in odšli. Ni bilo dolgo, ko so zavohali otroci, da je tukaj nekaj narobe, ali pa je nekaj zanje prav. Bog po-magaj, saj leži tukaj na pločniku nič koliko dobrot: popa, cananya, guma, cigaret, tobak, peanutov in kaj še vse. Alo, otroci božji, pomagajte si! Pa so si tudi pomagali in si basili usta in žepne.

To se je godilo kake tri ure, ne skupaj in začeno zopet druge da bi jih kdo ustavil. Šele po svojo dobro idočo "trgovino."

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašilih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.

Za Evropo, celo leto, \$7.00.

Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
 U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
 Cleveland and Euclid, by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months

European subscription, \$7.00 per year

Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 200 Sat., Aug. 24, 1940

Nasilnik je umrl nasilne smrti

Veliki boljševik, organizator ruske revolucije, ki ima na vesti milijone in milijone Rusov, ki so umrli nasilne smrti v boju za "osvoboditev proletariata," Leo Trotsky, je sam umrl nasilne smrti. Kakor je sam moril na debelo, tako je bil in sam umorjen, menda ob tiste roke, s katero je zakuril Rusijo leta 1917 in s katero je hotel zakuriti ves svet, da bi se poklal v svetovni revoluciji, a boljševiški mogotci bi uživali ob pogledu na potoke krvi.

Trotsky se je vedno rad ponašal, da je revolucionar pravega kova, ki nikdar ne krene s poti, ko gre za ciljem in ki se ne ustraši ničesar. Žrtve njegove v Leninove grozitosti štejejo milijone duš. Prostrane sibirске stepi so posjane na debelo s kostmi teh žrtv.

Dočakal je, da je videl drugi svetovni pokolj, toda ni imel zadoščenja reči, da je ta pokolj začel Kremljin, pokolj je začel Berlin.

Kot organizator in vrhovni poveljnik ruske armade, katerega beseda je štela v Rusiji toliko, kot pred njim beseda ruskih carov, če ne še več, je umrl končno v pregnanstvu, kjer se je vsako minuto dneva bal za svoje življenje, pa ga je celo za 15 čevljev visokim zidom našla morilčeva roka, ki je s cepinom usekala v možgane, ki so nekoč ustavili vso rusko armado, da se je nahajala bojevati proti Nemčiji in Avstriji, potem pa dvignili rusko maso, da je začela moriti in pobijati svoje brate in sestre v krvavi revoluciji, ki je "rešila" ruski proletariat tako, da je danes še večji suženj kot je bil prej.

Trotsky, katerega pravo ime je bilo Lev Davidovič Bronstein, je bil rojen 26. oktobra 1879 v Ukrajini od židovskih staršev. Oklenil se je socialističnega nauka že, ko je bil star 17 let. Dve leti pozneje je bil prvič zaprt radi protidržavnih akcij. Potem je bilo njegovo življenje vedno skrivanje pred policijo. Dvakrat je bli poslan v Sibirijo, toda obakrat je ušel. Drugič je ušel s ponarejenim potnim listom, glaščim se na ime Trotsky, zato si je to ime pozneje obdržal.

Za časa prve svetovne vojne je romal iz ene države v drugo. Prišel je tudi v New York, kjer je živel od člankov, ki jih je pisal v razne radikalne liste. Ko je ruski car dostopil, se je odpeljal Trotsky domov. V Petrogradu so se zbrali Lenin, Trotsky in drugi rdeči voditelji, ki so dvignili vstajo proti Kerenskyju, ki je prevzel vlado ob carjevi odpovedi. Kerensky je zbežal iz dežele. Lenin je imenoval Trockya komisarja zunanjih zadev, a pozneje ga je imenoval vojnim ministrom. Trotsky je organiziral rdečo armado tako dobro, da je pobil vse armade, ki so se bojevale pod poveljstvom generala Kolčaka.

Medtem, ko je Trotsky izboljšaval armado, si je pa Stalin pridobil potihem pristaše. Ko je leta 1924 Lenin umrl in je Trotsky mislil, da ga bo nasledil on, je pokazal Stalin svojo moč, vzel Trockyu urad, ga vrgel iz stranke in ga leta 1927 izgnal iz dežele.

Trotsky je prisegel maščevanje. V svojem pregnanstvu je blodil po Turkestanu, Turčiji, Franciji, Švedski, Norveški in končno se ga je usmilila Mehika, ki mu je dala streho. Začel je voditi neizprosen boj proti Stalinu in njegovemu režimu. Da se ga je Stalin bal, priča dejstvo, da je pošljal za njim atentatorje. In da bi pred svetom dokazal, da je Trotsky tisti, ki mu streže po življenu, je v znani čistki med 1935 in 1937 pošiljal v smrt Trockyeve pristaše, ki so pred smrtno "izpovedali," da so bili v zvezi s Trockym.

Ko je bil Trotsky na Norveškem, je Stalin zahteval, da mu ga norveška vlada izroči. Toda ker je vedela, da bi ga poslala v gotovo smrt, mu je dovolila, da je skrivaj ušel in se odpeljal na malem parniku v Mehiku, kamor je dospel 9. januarja 1937.

Tukaj je začel Trotsky pisati knjige in članke proti Stalinovemu režimu. Izdal je knjigo "Revolucija izdana," v kateri je bičal Stalinov režim, češ, da je izdal marksistični socializem in vpeljal totalitarno vlado, podobno oni v Nemčiji in Italiji.

Obratno je pa Stalin obdolžil Trockya, da se hoče sam polasti ruske vlade in vpeljati tam fašizem s pomočjo Nemčije in Japonske. Trotsky je začel organizirati "četrto internacionalo," ki naj bi pomagala zanetiti svetovno revolucijo. Venomer je pripovedoval, da ga zasleduje ruska tajna policija, ki mu streže po življenu. Vedel je, da Stalinovemu maščevanju ne bo ušel, pa magari če zbeži na luno. In res ni ušel.

Trotsky je bil plodovit pisatelj in dinamičen govornik. Znal je nametati masi peska v oči, da je šla slepo za njim. Iz Mehike je ljuto napadel Stalina in pošiljal vse svetovne časopise obdolžitve napram Stalinu, da mori na levo in desno svoje nasprotne, ker hoče zatreti komunistično stranko in na mesto nje vpeljati rdeči fašizem v Rusiji.

Dasi je obljubil, da se ne bo vtikal v mehiške razmere, pa so ga pri zadnjih volitvah obdolžili, da je pomagal fašistom za izvolitev predsedniškega kandidata Almazana.

Do zadnjega je ostal Trotsky zvest ekstremnim komunističnim idejam, zlasti teoriji za neprestano revolucion. Malo ljudi je bilo na svetu, ki bi imeli toliko sovražnikov, pa tudi toliko pristašev obenem. Njegovo življenje je bilo ena sama revolucija in kakor je živel, tako je tudi umrl.

BESEDA IZ NARODA

Naši rojaki v Kanadi

Nič ne bo škodilo če napišem iz spominov nekaj vrstic s poto ali izleta v Kanado. Tisti sitni gospod Rev. Bernard Ambrožič OFM, v rjavih sukni, ki tam po Kanadi sitnari, je še mene spravil z njegovimi zapeljivimi vabilii, da sem trapal v Kanado.

Pridružil se mi je iz prijaznosti vedno vladbeni, Mr. Max Traiven in odpeljal sva se v soboto opoldan. Avto sva naložila z aparati za kazanje in za snemanje slik in drsela ob Lake Erie po cesti št. 5 proti Niagari v Kanado.

Dosprevši do meje Kanade, so najprvo naši ameriški carinarji zapisali kaj peljeva v Kanado, da ne bi bilo sitnosti potem to prineseti nazaj preko carinskega mostu, ki se imenuje "Most mire." Ko sva dospela na drugi konec mostu sva bila v rokah carinarjev kanadske države. Ko je carinar pokukal v avto in videl, da je precej naložen se je kar malo nasmejal in rekel: "Zapeljli tamle ob zidu, da vidimo kaj da imata." Povedala sva mu večkrat, da so to filmi in da jih bova kazala "jutri zvečer na cerkveni slavnosti." Ko sva mu povedala, da so slike cerkvene in narodne vsebine, je rekel takole: "Pred dvema tedni je nekdo ravno tako rekel, ko smo pa mi dali filme pregledati, niso bile take vsebine kakor je on rekel da so, zato smo ga pridržali na odgovor. Če hočeta slike kazati, jih mora naša cenzura v pondeljek pregledati v Hamiltonu in v pondeljek večer jih lahko kažeš." Midva sva rekla: "Hvala gospod carinar, naj vsa ta roba kar tukaj ostane do pondeljka in jo bova lepo nazaj pobrala, ker v pondeljek morava biti obnašen. Ako se ne bo verovalo besedam, bo pritrdirila posnetna premična slika o tem.

Kakor sem že v začetku dopisa omenil, o možu v rujavih sukni, o Rev. Bernardu Ambrožiču, da zbera skupaj raztresene rojake in jih vabi v skupni božji hram, kjer naj bi imeli svoje zavetišči in središče, se je ta dan in načrt to nedeljo sijajno obnesel. Ako se ne bo verovalo besedam, bo pritrdirila posnetna premična slika o tem.

Kakor že zgoraj omenjeno, da nismo vedeli za drug drugega da smo namejeni tje, smo se drug drugemu čudili, da smo se tam srečali iz tolikih raznih krajev. Vsi, ki so dospeli tja so prišli na obisk svojih rojakov. Z drugimi besedami bi rekel, da so si začrtili ravno ta dan in ta kraj, kjer naj bi se srečali rojaki iz vseh raznih krajev Kanade in Amerike, izmed katerih se niso nekateri srečali že zadnjih 30 let. Nekateri so dospeli nad 500 milj daleč iz Kirkland Lake, Kanada.

Mene so prav iznenadile družine iz Cleveland: Oražmovi s Carel Ave. mati in hčere, Pavlinovi bratje in sestre, Videnšekovi, Šaleharjevi. Mr. John Dolčič iz Girarda in hči Zora. Staro domovino je bila zastopana v precejšnjem številu telesa naselbini: Bela krajina, St. Rupert, Notranjska, tudi Gorenjska in Dolenjska. Vinko Pust je zelo naročal, da ne bi pozabil sporočiti pozdrave vsem Križmanovim iz Ribnice in Angeli Lavšin, Mrs. Oražem pa vsem, da je napisala dolgo vrsto imen od njenih poznancev, ki so naročali pozdrave za druge. Prav tako vsi drugi iz Cleveland: Oražmovi s Carel Ave. mati in hčere, Pavlinovi bratje in sestre, Videnšekovi, Šaleharjevi. Mr. John Dolčič iz Girarda in hči Zora. Staro domovino je bila zastopana v precejšnjem številu telesa naselbini: Bela krajina, St. Rupert, Notranjska, tudi Gorenjska in Dolenjska. Vinko Pust je zelo naročal, da ne bi pozabil sporočiti pozdrave vsem Križmanovim iz Ribnice in Angeli Lavšin, Mrs. Oražem pa vsem, da je napisala dolgo vrsto imen od njenih poznancev, ki so naročali pozdrave za druge. Prav tako vsi drugi iz Cleveland. Mr. Jože Lavšin iz Hamiltona Kanada mi je izročil celo neko kovino za družino Mr. in Mrs. Frank Župančič na E. 200th St. Bil je tam tudi Mr. Jože Zumer iz Govande, N. Y. Veliko jih je pa bilo iz Toronto, Ontario. Največje presečenje je bilo med bratom in sestrami Pavlin-Videnšek-Šalehar, to je bilo srečanje po 30 letih in po silni bolezni, katero je prestal Mr. Joseph Pavlin, brat Franka in John-a, Mrs. Videnšek in Mrs. Šalehar, ko so se zopet zdravili. Bili so tam Škrabecovi in Kozlevčarjevi, ki so iz Kozlevčarjev, iz Scumacker, Ont. je dospel s soprogom 600 milj daleč Mr. Marjan Vajdetic iz okraja zlatih rudnikov. Dalje iz Toronto Mr. in Mrs. Leskovci, ki so iz Logateca. Mr. Jos. Cestnik iz Vinice pri Semiču, Vajdetic je doma iz Starega trga ob Kolpi.

Tu v teh krajih je pa izvredno rodovitna zemlja, kjer se je oprijeli obdelovati tudi številni naši rojaki. Tu se ne gre za velike farme po 75 in sto akrov, kakor jih imajo v Ameriki mnogi naši rojaki. V Kanadi je dovolj le nekaj akrov zemlje, zadostuje že 5 akrov, da se družina s tem preživi. Temu bo mogoče kdo odmajal z glavo, toda govoril sem z več možmi, ki imajo 5 in več akrov, pa ne več kot 20-25, redko 50 akrov zemlje in obstoje ter napredujejo brez dela v tovarnah, ki jih ni. Da bomo lažje razumeli, naj pojasnuje sledče: "Ko sem vprašal kako je mogoče uspevati s tako malimi farmami, mi je mož odgovor takole: "V aprilu že prodajamo s farme" šperges, zatem pridejo jagode, zatem sladke in kisle črešnje, potem malične in druge jagode, zatem tomati, končno pa grozje in jesen-

ski pridelki in sadje." Lahko sem vrzel možem saj sem videl, da so vsepovsod vinogradi s sadnim drevjem mnogo breskev in sliš. "Vse lahko prodamo prekupečem," so mi povedali.

Potem sem jih vprašal po ceni zemlje njih farm? Odgovorili so mi, da je cena napram tem tudi velika in sicer takale: En tisoč stane aker take dobre zemlje, je sicer tudi cenejša, vendar se pa računa povsem za dobro zemljo tisoč za aker iste. Toraj če ima 5 akrov pomeni, da je farma vredna 5 tisočakov s hincem ali še več. Imajo pa med 5 in 20 akri zemlje, nekateri tudi več, ki so si že pomagali naprej. Vse to naseljevanje tam je pa še tudi bolj novo in bi rekel mlado sedaj še v cvetju, vedno več in več se jih tam naseljuje, radi tega je pa tudi prišlo v posebnični tisoč dolarij in obenem premaknili hišo in hlev ter vse moderno uredili za odškodnino te zemlje. Kdor bi se kdaj peljal po tej cesti v omenjeni kraj, bo videl v sredi te ceste velikanski hrast, ta je bil prej last Žužkove družine, sedaj je stal v sredi široke ceste, ki je deljena v dve strani.

S tem sem nekako orisal to kanadsko stran in naše rojake, ki so mi vse sami poročali in pokazali. Rečem in čestitam našim rojakom, da se oprijemajo obdelovanja zemlje in pa ker se obenem zanimajo tudi za verski živelj, tak narod bo vedno ostal kakor hrast, ki ga ne podreva vinar.

gotovih časih kakor na gorenjskih brezjah. Prav to, kar so brezje za Slovenijo, so brezje v Lemontu za ameriške Slovence in bo v Kanadi misijonska postaja, ta cerkev Presv. Srca Jezusovega, kjer smo se prvči srečali v nedeljo na tako veseljem in pomembnem sestanku in kjer je bilo ustanovljena romarska župnjapot v navzočnosti toliko vernega ljudstva, da si se je to vršilo na farmi, vendar kakor bi bilo v sredi med številnimi vasmimi. Vse to bi prej priševal slučaju kakor pa, da bi smel pričakovati takega uspeha.

Kaj smo videli in slišali: "Slovensko petje na koru, peli so lepo otroci slovenskih staršev med obema sv. mašama. Slišali smo dvakrat slovensko pridigo Rev. Bernarda. Dvakrat je maševal hrvatski misijonar Rev. Raphael Grškovič O. M. C. ki deluje med Hrvati kakor deluje Rev. Ambrožič med Slovenci. Slišali smo dalje tudi peti litaniju na slovensem način, kjer jih pelo naprej z duhovniki tudi 12 mož in ljudstvo je odpevalo glasno zunaj pred podobo Marije Pomočnice, ki je bila istočasno tudi blagoslovljena po župnički cerkvi sv. Jožefa, Rev. Webstru v Grimsby, pod katerega župnijo spada kot podružnica tudi ta cerkev in še dve druge na podoben način misijonstva. Za tem slovenskim programom, kjer je bilo še par govorov, se je vršila slovenska procesija z Marijino podobno v cerkev, kjer se je vršil blagoslov in je pela vsa cerkev, navzočih je bilo 5 duhovnikov.

Na obrazih ljudi je bilo polno veselja in zadovoljnosti, to naj bi tudi ostalo v navadi enkrat za vsako leto, kjer bi se na isti način zbirali skupaj. Vse to je bilo delo v trud Rev. Bernard Ambrožiča, ki se je trudil in oral ledino, da je naredil to veselje vernim ljudem, posebno še malim otrokom, ki so tako lepo preveljali.

Naj k temu še omenim kakšne piknike lahko imajo v Kanadi. Tisti, ki bi šli v Kanado z namenom, da se ga bodo na pikniku poštreno nasekali in da bodo zapeljali nekaj zdravje pri pari, se bi zelo zmotili. Prst na usta in pust, ... tiho v nedeljo za opojno pijačo, gorje temu, ki se bi pregrasel in prodal kozarček pive, kaj še žganja! V Kanadi še nikomur na misel ne pride, da bi v nedeljo pijačne igrali.

Mi, ki smo navajeni naših piknikov, smo gledali kje da imajo jasli za pivo in kje se nahaja tista "špaga." Tega ni v Kanadi ne z dovoljenjem in tudi ne pod roko, ker vedo kaj bi jih zadelo, če bi se pregrasel, radi tega nikdo ne rizkira. V gostilni je red in tihoti, nikdo ne smi piti kupice pive če se ne vsede, kdor bi postal glasan se mora takoj cdstraniti, kdor bi govoril ne spodbujal, se ga takoj posvari. V Kanadi je red in disciplina! Za prestopke pa tako občutno kazan, da sponi prestopkov ni. Vsak ve, da se ne izplača rizikirati. Na cerkveni veselicici, bi rekel kakor je bila ta dan, smo imeli sladoled in sladko pijačo. Ko je bila ura tri, je vsega zmankalo. Rečem pa, da bi se tam smelo točiti pivo ta dan, da bi bil piknik tak, da bi bil velik finančni uspeh. Ljudje so se potem v senci razgovarjali, kajti bil je lep in vroč dan, potem pa pologama razšli k svojim prijateljem in na vse strani, toda noben ga ni imel "pod kapo." Tako ve vrste pikniki so v Kanadi, mogoče da je to bolje kot da je drugi in težka glava pa prazen mošnjiček.

Med tem časom sem imel priliko obiskati par družin na teh farmah: družina Frank Možinova, ki je tam najbliže cerkve. Mr. Možina je doma iz Mirne, potem pa družina vdove Mrs. Žužek, ki je vdova po soprogu ki je bil brat

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Bežali so mimo mene, temne
postave, sključene, prestrašene.
Tamil je bežal beli človek.
eden. Railtroublerji so bili.

Dvignil sem puško. Petindvajset strelov brez nabijanja,
daka puška je kaj vredna v ta-
ihčem slučaju.

Osem strelov sem oddal, in
znotem ni bilo nikogar več, ki
na njega streljal. Kdor ni
ranjen, je zbežal, drugi so
padli na tleh. Skušali so se
izogniti v stran, pa ni jim uspe-
lo. Delavci so jih zapazili, jih
nabili in kdor se ni vdal, je
držal.

Obrnil sem se in šel v colone-
ko stanovanje.

In komaj da sem sedel, je
popil Winnetou. Zavzet sem
gledal.

"Moj brat je odšel z bojišča?"
ga vprašal. "Kje ima skal-

svojih sovražnikov, bojevniki
v rodu Ogellalla?"

Winnetou si ne bo nikdar
vzel nobenega skalpa," je od-
voril. "Odkar je čul pesem z
skalave, ubija sovražnika, skalp

Torej tako globoko so zaora-
ki v glasovi Zdrave Marije v nje-
dušo — ?

"Koliko sovražnikov je ubil
Winnetou?"

Poglavar Apačev ne šteje
padnih sovražnikov. Zakaj
naj steje, kako njegov brat no-
bil?"

"Kako pa to veš?"

Zakaj je molčala puška mo-
dra brata Charlija vse do te-
da so ležali mimo njega be-
morilci? In niti teh ni ustre-
no, nogo jih je ranil. Le ti-
stel Winnetou. Osem jih
zunaj ležijo, ujeti so, niso
del pogbenit." Osem strelov sem oddal in
jih je padlo, dobro sem to-
zadel vkljub temi. In svoj
tem sem dosegel. Vsaj nekaj
zločincev smo dobili v pest.
Poleg tistih je bil Haller poleg.
Osem sva sedela. Walker je
bil v krištanjanju.

Charles, Winnetou! Pojdi-
mo ga!"

Hallerja!"

"Oho — ! Kdo ga je ujel?"

Nihče. Ranjen je, ni mogel
videti.

Osem railtroublerjev
ranjenih in vseh osem na is-
čak, v kolčnico. Vsi so
v obležjih.

zelo čudno, Fred!" Izmed ranjenih Ogellall
ni vdal niti eden, tistih osem
pa je zaprosilo za usmilje-
nje.

"Ali so njihove rane smrte?"
Se se ne ve. Nismo jih še
legnili preiskati."

"Kam ste jih spravili?"

"Pa kaj sedita tu? Pojdite
k vječemu osemdeset jih
učil, drugo je vse mrtvo."

"Pshaw! — Helldorf settle-
ment je varen!"

"Varen — ? Kamen na kame-
nu ni ostal, ti povem! Sam sem
našel tisti lepi kraj in domeni-
li smo se, da bomo najprvi

Echo canon napadli, potem pa
še Helldorf settlement. Tukaj
nam ni uspelo, tem bolj pa nam
bo tam! In naseljeni bodo s
tisoč mukami plačali, kar ste
tukaj zagrešili nad mojimi lju-
dmi in nad Ogellallami!"

"Dobro! Prav to sem hotel
vedeti! Haller trdovraten gre-
šnik ste, pa tudi neumen gre-
šnik! Kar sem hotel zvedeti od
vas, to sem zvedel. Sami ste
izdali svoje namene!"

Jedzili bomo v Helldorf set-
tlement in rešili, kar se da se
rešiti. In če so Ogellalle more-
biti naseljeno že napadli in od-
vlekli settlerje, bom šel za nji-
mi in jim jih spet odvzel. Da
ste molčali, bi tega ne bil sto-
ril, ker bi ne bil vedel, kaj se je
zgodilo."

šega kesanja.

In kmalu nato je planil Walk-
er k meni v sobo in prestrašen
kriknil:

"Charles, na noge!"

"Kaj pa je?"

"Proč moramo!"

"Kam za božjo voljo?"

"V Helldorf settlement!"

Prestrašil sem se.

"Zakaj?"

"Ogellalle ga mislijo napa-
sti."

"Dobri Bog! Ali je mogoče?
Kdo vam je to povedal, Fred?"

"Haller sam."

"Ste govorili z njim?"

"Bila sva s colonelom pri-
njem, ko ga je zdravnik preis-
koval. Govorila sva o našem
obisku v Helldorf settlementu.
Pa se je Haller porogljivo za-
rezał, da Helldorf settlementa
ne bomo več videli. In ko sem
silil v njega, je povedal, da na-
meravamo Ogellalle naseljivo
napasti."

"Bog v nebesih — ! Ali je
res — ? Fred, brž pokliči Win-
netou! Pa na noge! Sam poj-
dem k Hallerju."

Nisem ga še videl. Ko sem
vstopil v barako, kjer so ležali
ranjeni ujetniki, je stal colo-
nel pri njem. Smrtnobled je
ležal na okrvavljeni rjuhi in
uporno buljil v mene.

"Kaj hočete?" je sirknil.
"Vi ste Rollins? Ali Hal-
ler?"

"Kaj vas briga!"

"Več nego si mislite!"

Zvedeti sem hotel, ali je tisto
o napadu na Helldorf settle-
ment resnica. Pa vedel sem, da
mi ne bo resnice povedal, če ga
naravnost vprašam. Moral sem
ga drugače prijeti.

"Ne vem, kaj bi naj jaz vas
briga! / Poberi se!"

"Pravico imam, da vas obi-
ščem. Strel, ki vam je prin-
sel smrt, je iz moje puške."

Oči so mu razširile, kri-
mu je šinila v obraz, krvavo se
mu je nabreknila brazgotina na
čelu. Zakričal je:

"Pes! Torej ti — !"

"Da."

Kar je na to povedal, se ne
da ponoviti. Na videz mirno
sem rekel:

"Le raniti sem vas misil, ne
pa vam vzeti življenje. In ko
sem čul, da je rana smrtna, ste
se mi zasmilili pa sem vas pri-
sel obiskat. Skoraj žal mi je
bilo, da sem streljal na vas."

Toda kar sem sedajle čul, mi
priča, da ste zločinec, trdovraten,
nespokorjen zločinec. Mo-
ja vest bo mirna. Rešil sem
svet in ljudi velikega lopova!

Ne boste več škodovali pošte-
nim, mirnim ljudem, ne vi ne
vaši zavezniki Ogellalle!"

"Misliš — ?" mi je kazal svo-
je dolge roparske zobe. "Pojdi
še enkrat v Helldorf settle-
ment, čuj, le pojdi!"

"Pshaw! — Helldorf settle-
ment je varen!"

"Varen — ? Kamen na kame-
nu ni ostal, ti povem! Sam sem
našel tisti lepi kraj in domeni-
li smo se, da bomo najprvi

Echo canon napadli, potem pa
še Helldorf settlement. Tukaj
nam ni uspelo, tem bolj pa nam
bo tam! In naseljeni bodo s
tisoč mukami plačali, kar ste
tukaj zagrešili nad mojimi lju-
dmi in nad Ogellallami!"

"Dobro! Prav to sem hotel
vedeti! Haller trdovraten gre-
šnik ste, pa tudi neumen gre-
šnik! Kar sem hotel zvedeti od
vas, to sem zvedel. Sami ste
izdali svoje namene!"

Jedzili bomo v Helldorf set-
tlement in rešili, kar se da se
rešiti. In če so Ogellalle more-
biti naseljeno že napadli in od-
vlekli settlerje, bom šel za nji-
mi in jim jih spet odvzel. Da
ste molčali, bi tega ne bil sto-
ril, ker bi ne bil vedel, kaj se je
zgodilo."

(Dalje prihodnjič)

Katoličan, v nedeljo na plan

Za v nedeljo popoldne ste vab-
jeni vsi katoličani, moški in ženske,
na plan na Baragov dan. Kraj je prav lahko najti, saj je skoro vsem Slovencem znana
božja pot v Providence Heights
in še malo naprej po Euclid cesti
in sti na prostoru.

Seveda bo tam vsestranska
postrežba, pridni natakanji bo-
do skrbeli, da ne bi nikdo trpel
žeje in jestvin pa bo nič koliko.
Slišal sem, ko sta se pogovarja-
la dva rojaka, katera se zaveda-
ta, da sta zato na svetu, da živa-
to. Prvi je rekel: "Ti newbur-
ške žene bodo napekle 15,000
štrukljev, sentklarske pa so na-
ročile kar celega vola, da ga bo-
do s collinwoodčankami servi-
rale lačnim gostom. In tam do-
li, krog bese ljubljane pa pri-
pravljajo nekaj, kar da človeku
moč. Jaz bom počakal do zad-
njega, ko jih bo ostalo, pa bodo
kar zastonj dajale."

Drugi pa pravi: "Mogoče bi
kaj bilo iz tega, če si gotov, da
jim bo ostalo, ampak če jim pa
zmanjka, potem pa ne bova mi-
dva dobila nič. Boljši bo, da
da je z repnim koncem.
Deževnik namreč ni enak spre-
daj in zadaj, kakor bi si uteg-
nil mislit, in čeprav glave sko-
raj ne moremo razlikovati od
repa, vendar je glava z usti za
sprejemanje hrane in nezna-
nim koščkom možganov, ki jih
potrebuje tudi črv, vendarle
samo na enem koncu. Odrezani
rep si mora tedaj glavo nadome-
nosti, če hoče živeti.

To mu ne uspe v vsakem pri-
meru. To je v zvezi z živčnim
sistom, ki obstoji pri deževniku
iz dvojnega živčnega voda
na spodnji strani telesa. Če
razdelimo črva tako, da je nje-
gova zadnja polovica večja, te-
daj ji je lažje dobiti novo glavo,
kajti živčno tkivo, ki lahko
stvori nove možgane, je spre-
daj bolj nego zadaj. Če je zad-
nji del manjši, si tedaj ne mo-
re napraviti nove glave ozira-
ma možganov in more poginuti.
Dogajanja v naravi so tedaj
bolj zamotana, nego bi si mi-
slili na prvi pogled. Morda naj-
bolj čudno pa je bilo Američa-
novo odkritje, da dobi deževnik,
ki ga ne prerežemo popolnoma,
temveč mu samo na raznih me-
stih prerežemo živčni vod, iz
vsakega takšnega vreza novo
glavo!

In vi mladi, kateri se radi vr-
rite, to bo raj za vas. Prošeni
ste vsi tisti, ki imate svoja vozi-
la in če imate še kaj prostora na
avtu, pokličite še svojega soseda,
da se popelje z vami. Goto-
vo vam bo hvalezen. Kdor pa
rajši potuje po svetu sam zase,
naj pa vzame Euclid kar do
konca, tam bo pa čakal od 2 do
4 bus in nazaj pa bo zopet vozil
bus od 7 do 9 ure zvečer.

Torej katoličan, v nedeljo na
plan. Pričakujemo vas iz vse
države Ohio. Pozdravljeni in na
svidenje,

Ne potrebuje glave

Če človek izgubi glavo, in si-
cer v pravem pomenu besede, je
končal svojega življenja pot.
Drugare je z deževnikom. Na-
pravite ga za glavo krajšega in
boste opazili, da postane gla-
va samostojna, med tem ko zra-
brezglavnemu trupu — nova
glava. Namesto enega črva
gresta, dva opravljat svoje dra-
gocene delo v zemljo. Kako je
potreben?

Moderne znanost se je bavila
podrobno tudi s tem vpra-
šanjem in ameriški zoolog prof.
Hyman je zrezal tisoče deževnikov,
da bi mogel natančno opo-
zavati, kako se jim bodo poen-
di deli spet razvijali. Dognal je
zelo zanimive stvari.

Ko prerežemo deževnika, vi-
dimo, da lezeta preč dve živali,
ki sta si na videz enak. To
da stvar, ki se dogaja z obema
polovicama, je vendarle temu
zadovoljivo. Glavna tem u-
koncu deževnika je zelo lahko
podaljšati se za tisti kos, ki
smo mu ga odrezali. Črv rase
vendar že po naravi tako, da
dodaja svojemu zadnjemu koncu
nove odseke ali obroče. Druga-
re je z repnim koncem. Deževnik namreč ni enak spre-
daj in zadaj, kakor bi si uteg-
nil mislit, in čeprav glave sko-
raj ne moremo razlikovati od
repa, vendar je glava z usti za
sprejemanje hrane in nezna-
nim koščkom možganov, ki jih
potrebuje tudi črv, vendarle
samo na enem koncu. Odrezani
rep si mora tedaj glavo nadome-
nosti, če hoče živeti.

IZ NAŠIH NASELBIN

Ely Minn. — V sanatoriju
Nepomingu je po dolgi bolezni
umrla 23-letna Angela Žergaj,
rojena v Ameriki, ki tu zaušča
starše, brata in sestro. — Dne
30. julija je umrla na počitnicah
pri svoji hčeri v Baltimoru, Md.,
Ursula Tomšič, starca 52 let in
doma od Rakeka na Notranjskem.
Tu zaušča moža, sedem sinov
in hčera.

— Dne 31. julija je umrla starca
Marija Šterk, starca 83 let in doma od
Metlike v Beli Krajini. Tu zau-
šča moža in sina, v Los Angelesu, Cal., drugega sina in v
Chisholmu, Minn., več hčera. —
V Aurora, Minn., je 9. avgusta
umrl Martin Alich, star 51 let in
rojen v Strahomerju pri Igri.
Zadnje mesece je bil uposlen pri
WPA. Tu zaušča ženo, tri sinove
in hčer, v Bessemere, Mich., pa omoženo hčer in se-
stro.

Rock Springs, Wyo. — Dne 3.
t. m. je tu umrl Anton Zavrnšek,
star 60 let in rojen v Virmaših
pri Stari Loki na Gorenjskem.
Umrl je naglo za srčno hiblo,
bolhal je pa dalj časa tudi na vodenici
in rudarski sušici. Tu zau-
šča ženo, pet sinov, dve hčeri
in dva brata.

Državna trgovina z
dekleti

V nekih delih Severne Av-
stralije vlada nenačadne raz-
mere. Tam so odprli postaje,
ki je njih nalog trgovina z de-
kleti. Vodje teh postaj morajo

odpirajte slovenske trgovce!

bila izpeljana najprej, da so služila
za izvajanje lesa. Vsa ta pota so sedaj
odprtia za obiskovalce ter park in vas
popeljajo daleč v notranjost gozdova.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Ker so bili zdaj njeni čuti izostreni, je pač razumela, da Simon marsičesa ne pove iz prevelikega ponosa, pa tudi iz prevelike boječnosti, odkar je bil opazil, da se mu noče podati. Čutila je proti njemu čudno bridko jezo, ker se ji je dozdevalo, da se hoče delati boljše, kot je tisti, ki si jo je bil vzel — dasi kajpak ni vedel za onega drugega.

Nekega večera pa, ko so bili na nekem drugem dvoru, kjer so se bili zabavali s plesom, sta Astrid in Sigrid ostali čez noč pri domači hčeri, ki jima je bila nekoč družica pri igrah. Ko so Dyfrinski pozno v noči polegeli k počitku na izbi, je Simon stopil h Kristinini postelji, legel vanjo in se zleknil na krznenino odejo.

Kristina se je pokrila do brašne in krepko prekrizala roke čez prsi. Kmalu je začutila Simonovo roko, ki jo ji je hotel položiti na grudi. Začutila je svilene šive njegovega rokava in opazila, da se ni bil slekel.

"Ti si v temi prav tako plaha kakor podnevi, Kristina," je dejal Simon in se malce zasmehal. "Eno roko mi pa menda vendar lahko daš?" je vprašal, in Kristina mu je pomolila končke prstov.

"Mar se ti ne zdi, da bi se mogla o marsičem porazgovoriti, ko je že tako naneslo, da moreva biti za trenotek sama med seboj," je rekel in Kristina je pomisnila, da mora zdaj z besedo na dan. Zato je pritrnila. Potem pa še črnihni ni mogla.

"Ali smem pod krvno?" jo je znova zaprosil. "Mraz je tu v sobi." In zlezel je med krvno in volneno odejo, ki jo je imela na golem telesu. Položil je eno roko okoli njenega vzglavlja, vendar tako, da se je ni dotikal. Tako sta ležala nekaj časa.

"Tebe pa ni prav nič lahko snubiti," je čez trenotek rekel Simon in se medlo zasmehal. "Obljubljam pa ti, da te niti ne poljubim, če ti je zoporno. Govoriti pa boš menda vendar smela z menoj?"

Kristina si je zmočila ustnice s koncem jezika, vendar je kljub temu molčala.

"Zdi se mi, da vsa trepečeš," je spet pričel Simon, "Pa menda vendar nimaš kaj zoper me, Kristina?"

Pomisnila je, da Simona ne more nalagati, zato je rekla "ne," a niti besedice več.

Simon je še nekaj časa poležal pri njej, skušal je spraviti razgovor v tek. Končno se je zopet zasmehjal in izpregovoril:

"Vidim, da se moram po tvojih mislih za nocoj zadovoljiti s tem, da nimaš ničesar zoper mene — in da moram biti tega vesel. Hudo si ponosna in — vendar mi boš moralata dati poljub, potem pa pojdem in te ne bom daje nadlegoval . . ."

Vzel si je poljub, se vzravnal in spustil noge na pod. Kristina je pomisnila, da mu mora zdaj povedati, kar se mora povedit — pa je bil že pri svoji postelji in zaslišala je, kako se slači.

Naslednji dan gospa Angerdni bila tako ljubezniiva do Kristine kot po navadi. Mladenna je spoznala, da je gospa ponoriči prejkone kaj čula in da po njenem mnemuju nevesta ni bila sas takoj sprejela, kot bi bila po njenih materinskih mislih moralna storiti.

Proti poldnevu je Simon

li loki.

Ko je nazadnje Kristina obstala in ga začela krmiti s kruhom, je Simon, slone na konjskem hrbitu, iznenada rekel:

"Zdi se mi, Kristina, da sta si ti in moja mati malec navzkriz."

"Nikdar nisem nalačep neprijazna nasproti tvoji materi," je rekla, "toda nimam se o čem pogovarjati z gospo Angerdo."

"Menda se tudi z menoj nimač o čem pogovarjati," je dejal Simon. "Ne bom se ti vsljileval, Kristina, preden ne napoči pravi čas — tako pa tudi ne more več dalje, da se ne binkard mogel porazgovoriti s teboj."

"Da nisem bila nikoli zgovorana," je dejala Kristina, "to sama vem, in tudi ne pricakujem, da bi se ti zdelo kdo ve kako škoda, ako bi iz nazu nič ne bilo."

"Dobro veš, kako mislim o tej stvari," je odvrnil Simon in jo pogledal.

Kristina je zardela kot kri. Presunilo jo je, da tudi snubljenja Simona Darreja ne posluša nerada. Tako nato je rekel:

"Ali je Arne Gyrdson tisti, ki misliš, da ga ne moreš pozabiti, Kristina?" Kristina je strimela vanj, Simon pa je nadaljeval in glas mu je bil mehak in dober: "Ne bom ti tega štel v zlo — vzrasla sta kot brat in sestra in komaj leto dni je milino. Vendar se moreš zanesti, da ti hočem le dobro."

(Dalje prihodnjic)